

KUSTBON

== Veckotidning för svenskarna i Estland. ==

Tredje årg. No 7.	Prenumerationspris.	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar. Ansvarig redaktör: N. Blees. Redaktionens adress: Riddargatan 3, Reval.	Annonspris.	18 feb. 1920.
	1 månad Mk. 1:50 helt år „ 18:— I Sverige 1 månad Kr. 0:50 helt år „ 6:— I Finland 1 månad Fmk. 1:— helt år „ 12:—		30 penni pr. mm. I Sverige 10 öre pr. mm. I Finland 20 penni pr. mm. För annons, som står 10 och mera gngr, räknas 20% rabatt.	

Att uppmärksammas av våra föreningar.

Som läsarne redan veta, föreläsa från och med början av detta år vid Dorpats Universitet de svenska professorerna Johan Bergman och Andreas Bjerre. Dessa vetenskapsmän intressera sig mycket för oss estlands-svenskar och ha förklarat sig villiga hålla föredrag på våra möten. Professor Bjerre skriver, att han med fru i maj efter terminens slut vill göra en resa i de svenska trakterna av Estland samt vill även söka skaffa böcker för våra bibliotek.

Vi hoppas, att våra föreningar med stor glädje komma att begagna sig av dessa vänliga anbud och på så sätt dra nytta av de rikssvenska professorerna, som vistas i vår omdelbara närhet.

Svenska Estland.

Ormsö.

Efter åtskilligt krångel blev Borrby skola ändå stadfäst av skolmyndigheterna i Hapsal, dock som parallellklasser till skolan i Kyrkslätt (Kärslätt.) I Förby äro dock redan andra året över 50 skolpliktiga barn utan skolundervisning. De flesta barnen här — även byarna Bussy och Bynäs höra hit — hava alls ej besökt någon skola. Närmaste skolan i Kyrkslätt är från Förby c: 4 verst, från Bussy över 5 verst. Dessutom är Kyrkslätt tvåklassiga skola detta läsår med endast en lärarkraft, förr alltid två, så att närmare 30 barn från Kyrkslätt och Saxby denna vinter fått sitta hemma. Skolan skulle alltså ej rymma barnen från Förby kretsen. Trots flera försök, vägrar skolstyrelsen i Hapsal stadfästa Förby skola. Är det på detta sätt våra myndigheter tänka genomföra allmänna skoltvånget? Eller är det möjligen för att vi äro svenskar och därför av mindre betydelse för staten? Vårt Folksekretariat har här en uppgift att fylla.
Joel N—n.

Ormsö.

Till „Kustbon“ av John B.
Våra svenska skolor på Ormsö gå en oviss framtid tillmötes. Dessa ord ha ofta

passerat våra öron, men få äro de, som fästa uppmärksamheten vid dem.

Våra skolhus äro ramponerade — de hota snart att sammanfalla. Inga åtgärder — som ha kunnat komma till räddning — ha vidtagits. Skola våra skolhus ej bli återuppbyggda? Det är en smärtsam fråga för en svensk själ.

Vår befolkning håller sig som på avstånd och betraktar denna bittra företeelse med största likgiltighet. Det finns personer t. o. m. med „hög“ bildning och svenskar till namnet, som finna ett visst välbehag i att motarbeta våra svenska skolor och därigenom undergräva vårt efterkommande släktes andliga styrka. Att tvivla på skolundervisningens och bildningens betydelse skulle passa en onykter, men ej en — „välbildad“ person.

Av en social orättvisa ha dessa våra fiender blivit förvaltare på folkets egendomar och slösa nu dessa till sitt personliga välbefinnande. Våra skolor närma sig döden — det bry de sig icke om.

Svenske män och kvinnor! Tänken på eder själva, tänken på edera framtid — edra barn och sägen dessa brottslingar mot sin egen stam och sitt eget språk vad de äro.

Skall då för deras skuld vår framtida styrka förslappas? Skola våra skolor så lätt underkuvas och försringras?

Brevkort till Kustbon.

Ett vackert bevis på intresse för vår svenska sak har givits av byn Fällana, Ormsö. Till förmån för våra väntande „Marthor“ anordnades en liten fäst med kaffe och smörgåsar jämte auktion av för ändamålet skänkta föremål. Fyra gårdar med bara en köpare utifrån hopbragte den vackra summan av 450 mk., ren behållning 415 mk.! Ett glänsande exempel för andra orter. Skulle alla följa Fällanas exempel, skulle vi kunnat få ihop tiotusentals mk. Heder och tack åt de präktiga Fällborna! — Till försäljning hade bland annat inlämnats en spinnrock, svarvade bordben, lokar och andra snickerier. Även kvinnorna hade hjälpt till med olika arbeten. Ett litet lotteri bidrog till den storartade framgången. Också livsmedel hade skänkts. Och samma glada givare hade dessutom även öppnat sina kassor, således gjort en dubbel tjänst.
Joel N—n.

Ormsö.

Det första kvinnomötet gick av stapeln d. 5 febr. i Hullo svenska skolhus. Inga manliga hade tillträde, största hemlighet, lykta dörrar. Anslutningen tämligen stor, fullt hus, enligt förljudande. Lärarinnorna Hollingers och Kivaremes spelat huvudrollen; Hollingers om människokroppens byggnad och förrättningar. Och skvallervägen hörs det, att ämnet väckt intresse. Mätte mötet ej bliva det sista! Våra kvinnor behöva intresseras, väckas. Lycka och framgång i fortsättningen!
Joel N—n.

Nuckö.

S. O. V. Nuckölokalavdelning har hållit två möten, det ena i Ölbäck d. 25 och det andra i Paschleps skolhus den 26 jan. Ännu ett tredje sådant tänka vi hålla i Klottorp d. 11 febr. huvudsakligen för att upplysa allmänheten om föreningens syften m. m. och för att vinna nya medlemmar. I Paschleps jämte Österby tillkommo 16 nya medlemmar. Nuckö lokalavdelning har nu ialles 64 medlemmar. För att välja styrelse och för att behandla andra viktiga frågor, tänka vi avhålla ett allmänt möte i Klockaregården d. 24 d:s.
J. N—nn.

Korkis.

Från Korkis meddelas, att det under senare hälften av läsåret 1919/1920 gjorts en början med att undervisa sådana mindre barn, som ännu icke besöka vardagsskolan, i det svenska modersmålet (innanläsning och välskrivning). Småttingarna ha gjort rätt goda framsteg.
Arvid N—nn.

Rickholtz.

Från Rickholtz, Spithamn, meddelas bland annat, att man där bildat ett kristligt ungdomsförbund med omkring 20 medlemmar. Förbundet har även egen musikförening.
L—n.

Lokala meddelanden.

Nykterhetsdagar i Reval den 14 och 15 februari.

På lördagen hölls i alla skolor nykterhetslektioner och på söndagen erinrades i

kyrkorna om nykterhetsakens vikt och betydelse. På gatorna såldes nykterhetsmärken. På söndagsförmiddagen var det i Estonias konsertsal ett större folkmöte, som besöktes mest av kvinnor, med tal av premiärminister Tönisson samt folkrepresentanterna Ernits och Schulbach.

Militärens demobilisation.

Som redan tidigare meddelats befrias krigare, som äro födda 1883 och äldre från militärtjänsten från och med den 26 febr. De övriga få ännu så länge bära svärd.

Militärer, som vid demobilisation få behålla kläder och fotbeklädnad, måste under 2 års tid hålla dem i sådant skick, att de sedan vid behov i krigstjänst kunde användas under 6 månader.

Militärerna få resa direkt hem till sina hemorter, där de i städerna ha att infinna sig hos polisen och på landsbygden hos kommunalförvaltningen för uppvisande av intyg över att de äro befriade.

Freden mellan Estland och Ryssland ratificerad och trätt i kraft.

Den 13 febr. blev fredskontraktet mellan Estland och Ryssland av Konstituanten stadfäst i tredje läsningen. Det har därmed trätt i kraft och blir gällande, då ratifikationsakterna i Moskva växlas mellan de båda länderna, vilket enligt vad vi erfarit kommer att ske redan denna vecka.

Som vi veta, togo de allierade, som bistått esterna i kriget, i början en mera ovänlig ställning till Estlands fredsunderhandling med Rådssyssland, även en del av de neutrala länderna uttalade sitt ogillande och slutligen tog republiken icke ens själv mot freden med högtidliga glädjetillställningar, men alla tyckas nu efteråt medgiva, att Estland tagit ett klokt steg.

J. Poska, själen i vår fredsdelegation, höll den 10 febr. i konstituanten ett långt med spänning åhört tal, däri han redogjorde för de grunder och möjlighet regeringen räknade med, då det beslutsamma fredssteget togs.

Vi tillåta oss ur herr Poskas intressanta tal anföra följande:

Dorpats fredsfördrag bör vid dess stadfästelse av konstituanten värderas ur två synpunkter sett. För det första, var orkså den rätta tiden för underhandlingarna och fredens slutande inne, var det icke nödvändigt att ännu fortsätta kriget till rikets försvar; för det andra, motsvarar också fredskontraktet våra fordringar?

Vad den första synpunkten beträffar, så få vi icke glömma, att kriget, som man påtvingade oss, icke var något imperilistiskt sådant, utan endast ett försvarskrig, ty ryska bolsjevikhärar trängde in i landet. Och då ryska härarna vora förjagade och gränserna rensade från fienden, var det icke någon ide i att fortsätta med kriget. — Men vår krigföring har ännu en annan sida: vi erhöillo hjälp från de allierade rikena, materiellt understöd från England. Då var det klart att republikanska regeringen fick ordna sin politik, även vad kriget beträffar, i samklang med de allieradas strävanden. Och det var alltid icke så lätt, då vi icke visste de allierades politiska åsikter med oss. En annan viktig omständighet var, att Koltshak och Denikin, som likaledes kämpade emot bolsjevismen, i fall de skulle komma till makten icke skulle erkänt randstaternas självständighet, utan endast lovade bevilja oss ett slags autonomi.

Den republikanska regeringen fann, att det icke var ändamålsenligt att fortsätta med kriget, tvärtom borde det vid första bästa tillfälle avslutas genom fred med rådsregeringen. Härvid hade vi att räkna med re möjligheter:

Första möjligheten vore Koltshaks nederlag. Vad skulle det betyda för vår självständighet? Rådsregeringen finge fria händer emot oss och kunde överföra stora styrkor mot vår front och det är klart att då kriget skulle överstiga våra krafter.

Andra möjligheten vore bolsjevikernas nederlag. Men om Koltshak veta vi, att han icke vill erkänna vår självständighet, utan skulle, om han finge makten, behandla oss och andra småstater som Rysslands förrädare. Vi hade då att välja mellan krig med honom eller bli underkuvade.

Tredje möjligheten vore att ingen makt i Ryssland bleve segrare och ingendera kunde ge eller taga något av oss. Varför skulle vi då egentligen slösa våra krafter i kampen mot de vita eller i kampen mot bolsjevikerna. Så att det även med denna förutsättning vore bäst att avsluta kriget.

Vidare visste vi, vilket ovänligt förhållande rådde emellan de allierade makterna och Ryssland, så att ingående av fredliga förbindelser med detta land möjligen kunde väcka sådant missnöje hos våra nuvarande stora bundsförvanter, att de skulle tillgripa medel mot oss, vars följder vore mindre önskliga, näml. blockera oss såsom Ryssland. Om sådant skulle sättas i fråga, tyckte vi, att vi hellre skulle fördraga blockad och gå miste om de allierades hjälp än frivilligt gå miste om vår självständighet. Dock hyste vi icke några egentliga farhågor för att man på oss skulle tillämpa en sådan blockad. Att Ryssland blockerades förstas av sig självt, landet avstängdes därmed från den övriga kulturvärlden för landets ekonomiska orsaker. Skulle samma medel tillämpats på oss, skulle det där icke förstärkt utan hellre försvagat Rysslands blockad, vilket dock de allierade minst önskade. Skulle ånyo krig utbryta med Ryssland, skulle de nog icke heller då färnka oss sin hjälp.

Hatet.

Högtidsstämning, fågelkvitter,
vårlig morgon, uppgångssol,
ljusblå insjö, silverglitter,
doft av sippa och viol.

Underbart, så tyst och stilla
allt tycks slumra, drömma än,
endast lärkan höres drilla,
sökande i skyn sin vän.

Intet mänskoliv sig röjer,
ej ett liv i skogens bryn,
dimma sig från fälten höjer,
driver bort mot kyrkobyn.

Rök från gråa kojor stiger
sakta upp mot himmelen,
talande ett språk, som tiger
om, att liv dock finns där än.

Men för obeväpnat öga,
av det liv som dväljes där,
röjes intet eller föga,
endast röken tecken är.

Dock bak kyrkogårdens murar
och från hela kyrkobyn
månget vaksamt öga lurar,
spanande mot skogens bryn.

Och i skogens bryn bak stenar
ligga också män vid män,
spana under trädens grenar
mot den röda fienden.

Det är män av samma fäder,
samma land och samma folk,
hetsade från land och städer
utav onskans falska tolk.

Hetsade till kamp och strider
och till våld och övervåld,
ena parten kämpar, lider
andra gått i satans såld.

Nu de spana, bida tiden,
vänta gynnsamt ögonblick,
hetsande med syn förviden
utav hatets trollkonstskick.

Lyss nu börjar dagens gärning,
nu det första skottet ljud.
Ödet kastar nu sin tärning,
spelet mellan liv och död.

Första skottet följs av flera,
och kanoners dova dån
öppet, hotfullt repetera
sina toners mörka hån.

Hån mot tal om brödrskapet,
hån mot tal om hög kultur,
och ur mörka sextumsgapet
sjunger hånnet med bravur.

Högtidsstämningen den brutet,
tystat varje fågelsång.
Rasslande nu talar krutet
dundrar, ryter gång på gång.

Det är broder emot broder,
det är fader emot son,
det är sonen emot moder,
det är brödrakampens dån.

Och med varje kula skjuten,
följer hatets hemska gift,
annan känsla utesluten
hatet önskar död och grift.

Rassel av maskingevären,
salvor följa slag i slag,
mord — och våld — och maktbegäran
triumfera här i dag.

Hatet, gödd med ryska rubel,
triumferar ock i dag,
höjer stolt sitt tordönsjubel
med ett oförställt behag.

Döden månet offer skördar
och skall skörda flera än,
och till stoftet återbördar
stoft av vilseledda män.

Men från slott och kojor stiga
landet runt mot himmelen
bön på bön från dem, som tiga,
lida, vänta son och vän.

Kanske kommer den de bida,
kanske — kanske ej han kan,
kanske bredvid broders sida
hatets grymma död han fann?

Carl Georg.

om de ämnade vidhålla samma fientliga ställning till Ryssland som hitintills.

Med hänsyn till allt detta beslöt republikregeringen vid första möjlighet sluta fred med Ryssland.

Kort därpå erbjödo ryssarna fred och regeringen lät genom utrikesministeriet underrätta alla allierade stater om planen samt bad få veta deras ställning till Estlands fredsplan med Ryssland. Endast två svarade. Det första svaret av England var nekande. England ansåg det icke önskligt att börja underhandla om fred med Ryssland, utan ville att esterna skulle handla så att det svarade mot de allierades planer. Därpå sändes en ny lång förklaring till England, däri alla grunderna för vårt beslut nog angävos. Nu svarade England, att dess regering ånyo behandlat frågan och kommit till slutsatsen, att Estland borde ha fria händer, då det gälde fredsfrågan med Ryssland. Och så beslutade vi oss för att börja fredsunderhandlingarna.

De andra randstaterna kommo av obekanta orsaker icke med oss. De hade också, ehuru de stodo på krigsfot med bolsjekerna, icke så svårt som vi, som hade att bära huvudtyngden i kriget.

Vad innehållet beträffar, så få vi på grund av utrymme fatta oss kort. I gränsfrågan var det lättare att överenskomma. Däremot var den ekonomiska sidan något svårare. Båda staterna ha inom sina områden egendomar, som borde delas proportionellt, men som en sådan delning skulle räcka minst 100 år överenskommas så, att rysk egendom i Estland tillfaller oss och vår egendom i Ryssland tillfaller dem, såsom förr vid dylika fall förfarits. Med guld är det däremot annorlunda, och Ryssland förband sig att betala till Estland en viss summa guld, som skulle tillkomma Estland såsom en f. d. del av Ryssland.

En sak lyckades vi icke så lätt komma över: estniska medborgares skulder i Ryssland (på banker m. m.) Rådsregeringen utgav näml. 1917 ett dekret, däri alla skulder och värdepapper förklaras såsom ogiltiga och värdelösa och bolsjeviker påstodo sig icke kunna ta tillbaka sina dekret. Men över denna svåra fråga kommo vi så, att Ryssland avstår från de summor, som vi såsom Rysslands medborgare hade bort betala vid avbetalandet av Rysslands skulder, som före bolsjevikregeringen utgjorde 40 milliarder. Estlands del av skulderna få då estniska medborgare tillgodogöra sig för de summor, som de ha inestående i ryska banker.

Vidare fingo vi tillmötesgå ryssarnas anspråk på att genom våra hamnar tullfritt transportera varor, likaledes få de transportera varor på våra järnvägar, utan extra betalning, utan betala endast så mycket som vi själva. Det har stor betydelse för Ryssland och för att de icke framdeles skulle behöva ångra sig, att de gått miste om dessa hamnar, fingo de sådana goda villkor. Ryssland skulle icke heller annors ha rätt sig. — Östersjöns betydelse i krigiskt hänseende var icke mindre viktig för Ryssland, men här fanns en sådan väg, som icke blott tillfredställer Ryssland utan alla baltiska randfolk. Försvarsmedel för Östersjöns försvar småstater och Ryssland emellan behöves nämligen icke.

Herr Poska trodde nog, att ryssarna länge komma att lämna oss i ro, om hän-

delserna te sig såsom hittills, men det gälde ändå i alla fall att vara på sin vakt samt bibehålla och förstärka rikets försvar.

Utlandet.

Fredsfrågan.

(Eta) Riga, 14 febr. Meijerovizs yttrade under ett samtal med tidningsmän, att intresset för fredsfrågan allt mera växer. Även i Finland och Polen strävas med allvar för fredssaken. Huru det förhåller sig med fredsfrågan i Lillhauen och om den har några hemliga förbund med Tyskland, därom vet M. ingenting.

Polen börjar underhandla om fred med bolsjeviker?

(Eta) Riga, 13 febr. Polens regering svarar Latviens sändebud, att om Polen börjar fredsunderhandlingar med bolsjeviker, så kommer den också att närmare meddela Latvien därom samt även ha dess intressen i sikte.

Bland Polens officiella kretsar hoppas man, att fredsunderhandlingarna kunna börja efter ett par veckor, om regeringen framkommer med konkreta förslag till lantdagen.

(Eta) London, 13 febr. Reuter. Utskottet för folkens förbund beslöt sammankalla en internationell konferens, som åläge att söka medel, som förmildrade penningkrisens hotande följder. Utskottet gav presidenten i uppdrag, att av dess medlemmar bilda en kommitté samt inbjuda intresserade riken till konferensen, som avhållas så snart som möjligt.

Engelska underhuset.

(Eta) London, 12 febr. På av Kenworthy framställd fråga svarar Lloyd George, att Brittaniens handelsmän licensfritt kunna importera varor till Estlands hamnar för vidare försäljning till Ryssland; endast för sådana varor, vars utförsel är förbjuden, erfordras särskild tillstånd.

Postförbindelser mellan Estland och Danmark.

Danska poststyrelsen meddelar den 13 dennes telegrafiskt Estlands poststyrelse, att från och med nu Estlands post sändes direkt med båtarna, som löpa linjerna Köpenhamn — Reval och Köpenhamn — Libau.

Till Redaktionen insända brev.

Min bäste Kadakasaks!

Antingen Ni nu är en verklig Kadakasaks eller en låtsad sådan, så lider Ni ndera av ovilja förstå innebörden i min artikel, Kustbon n:o 3, eller också av oförmåga att rätt fatta vårt svenska modersmål. Ty annors skulle Ni ej kunnat svänga Edest trubbiga träsvärd med åtbörder och later av en äkta Don Quihote, komma till sådana befängdheter som att jag skulle anse språkkunskaper för brott! Min solklara mening var och förblir: först modermålet, sedan främmande språk, hur många som helst. Solklart även, att vi svenskar på tal om

Med anledning av att det onsdagen den 25 febr. är bot- och bönedag och dagen förut Republikens årsdag, utgives tidningen först efter två veckor onsdagen den 3 mars.

främmande språk först tillägna oss det tyska, våra närmaste stamförvantes. Om ej för annat, så för att vi känna „blodet vara tjockare än vattnet“. Och ett stramt honnör för våra tyskar, äkta tyskar förstas, för att de så förstätt värna om sitt språk, sin kultur! — Jag åsyftade f. ö. „kadakasaksad“ i „svensk bygd och svensk omgivning“. I städer vet t. o. m. jag förhållandena vara mera invecklade, svårare bevara sina faders språk. Men även där borde man anse som sin plikt lära barnen först modermålet. Annors blir det, som det vanligen är, att barn till svenska föräldrar ej förstå eller vilja vidkännas sitt svenska modersmål. Eller är det bara att visa sina språkkunskaper dylika ungdomor vid besök i hembygden tala „kulturspråk“ eller våldbråka svenska språket? Kadakasaks kanske har erfarenhet på området och vet giva ett rätt svar. Eller vill Ni låtsas vara okunnig om liknande fall, har Ni ej hört svenskar tala tyska eller annat språk vid svenska samkväm, på tåg, gator och torg? Jag bara frågar. Jag lämnar osagt, hur det främmande språket ofta behandlas, om man skall le eller gråta, då man hör underhållningar mellan dylika „tyskar“ eller „ester“.

Tack för receptet för enens användning! Förutom „att röka ut all dålig lukt ur rummen med, lär den med fördel användas även som tuktomedel på individer av ersonligare sort. Kanske den hade hälsosam inverkan även på denna kategori av åsnor, Ni haft i vänlig åtanke. Och nu, min gode Kadakasaks, unnar jag Eder hjärtans gärna sista ordet. Farbror Svenske.

Brevlåda.

E. K. Ert manuskript, „Alekoholens offer“ skall framdeles användas.

Till läsarne.

Om någon av läsarne av misstag icke erhållit tidningen, så be vi ofördröjligen meddela redaktionen därom.

Till följd av de svåra isförhållandena brukar posten mera än vanligt försenas till Sverige och Finland. Vi hoppas att isförhållandena svart bli bättre. Då blir det åter mera regelbundna postförbindelser.

Kyrkliga meddelanden.

Kungörelse.

Finsk gudstjänst med nattvardsgång hålls i St. Mikaelsskyrkan söndagen den 29 febr. kl. 1/211 f. m. Skriftermål kl. 10. Anmälning i sakristian.

Svenska skriftskolan kommer, v. G., att hållas från Påsk till Pingst. Om finska barn anmäla sig, kommer även finsk skriftskola att anordnas.

Passionspredikningar hållas i svenska skolan fredagar kl. 6—7 e. m.

Pastorsämbetet.

Den 10 februari d. å. avled i skarlakansfeber vår älskade son

ARTUR VILHELM PÖHL

i en ålder av 6 år 5 månader 26 dagar.

Djupt sörjd av föräldrar, fyra små bröder, släktingar och vänner.

JOHANNES och ROSETTE PÖHL,
Lilla Rågö.

Bland bröder du lekte
I barndomens vår,
Din moder dig smekte
Från vaggan till bår.

Du talte om resor
Till främmande land.
Du trallade visor
Vid din pappas hand.

Din mamma, som ledde
Dig vid sin hand,
Hon vägen dig lärde
Till himmelens land.

Du pekade ofta
Mot himmelen upp
Och frågade: „Pappa,
Bor Jesus där upp?“

Med leende läppar
I mammas famn
Det landet du lämnar,
Som ej bjöd dig hamn.

Sov sött, lilla pilgrim,
I gravens ro!
I himlen hos Jesus
Där får du nu bo.

Natten mot söndagen den 15 februari kl. 1/21 avled i njurinflammation, som efterföljde skarlakansfebern, vår älskade son

OSKAR GOTTFRIED PÖHL

i en ålder av 10 år 11 månader och 19 dagar, djupt sörjd av

föräldrar, tre bröder, släktingar och skolkamrater.

JOHANNES och ROSETTE PÖHL,
Lilla Rågö.

Du sörjde din broder,
Som fick företräde
Till jorden, vår moder,
Som allting förtär.

Du kunde ej ana
Att efter fem dar
Även samma bana
För dig ock stod klar.

Sov gott, Oskar lilla,
vid brodrens sida
I jorden den stilla
Dit alla ila.

Ack, huru plågas jag
Och måste stundligt kvida!
Är ingen hjälp för mig
På jorden mer att bida?

Jag sökte mänskors råd;
men, ack! jag finner här,
Att deras makt och konst
Till slut förgäves är.

Den 6 februari avled efter en kortare sjukdom (lunginflammation) vår kära hustru och moder

Anu Beermann

från Korkis, i en ålder av 62 år, sörjd av oss, man och son samt många anhöriga.

Begravningen försiggick den 15 febr.

Karl och August Beermann.

Förlovade

ELISABET TREYBERG, Ölbäck
KARL BRUN, Österby.

Vigseln den 14 mars.

Den 15 januari d. å. avled efter fyra dagas svår sjukdom

Voldemar Westersten,

Gutanäs, Nuckö, i en ålder av 22 år, djupt sörjd och saknad av

föräldrar, syskon och alla unga i byn.

Vad vet Ni om Tallharpan?

Finnes det någon äldre person på Ormsö eller Nuckö som förstår att slå på Tallharpa (notharpa)? Finnes någon Tallharpa ännu i behåll? Kan någon lämna meddelanden om Tallharpans förekomst, om utbildningar av instrumentet, om skickliga spelmän i gamla tider, om när harpan nyttjades och vilka melodier som spelades på harpan och om orsakerna till att Tallharpan kommit ur bruk? Svar på ovanstående frågor mottagas tacksamt. Svaren ersättas.

Otto Andersson.

Östra Brunnsparken 15, Helsingfors.

S. O. V. Nuckö lokalavdelning håller

allmänt sammanträde

i Klockargården tisdagen den 24 februari kl. 10 f. m. Även medlemmar från andra orter äro välkomna.

J o h. N y m a n n.

Två unga glada svenska flickor
önska

brevväxling

Elvine Klingberg, Olga Hallman,
Rickholtz, Gamby, Hapsal.

Brevväxling

önskas. 2 Raske Kindluse division, 8
batarei, 2 rülm, K. Blees.